

Пето съобщение

Божие намерение спрямо Йов – добрият човек да се превърне в Богочовек

Пасажи от Писанията: Йов 1:1, 8; 2:3, 9; 27:5; 31:6; 42:5-6;

Йн. 1:14; Римл. 1:3-4; 8:29

I. Йов беше един добър човек, който изразяваше себе си в своето съвършенство, правдивост и непорочност – Йов 27:5; 31:6; 32:1:

- А. Съвършенството е свързано с вътрешния човек, а правдивостта е свързана с външния човек – 1:1.
- Б. Йов беше непорочен човек. Непорочността е съвкупният резултат от съвършенството и правдивостта – 2:3, 9; 27:5; 31:6:
 - 1. Що се касае до Йов, непорочността беше неговото съвкупно изражение.
 - 2. По характер Йов беше съвършен и правдив, а що се касае до морал, той имаше висок стандарт на непорочност.
- В. От положителна гледна точка, Йов се боеше от Бога, а от отрицателна гледна точка, той се отклоняваше от злото – 1:1:
 - 1. Бог не създаде човека просто, за да може човекът да се бои от Него и да не върши нищо лошо. Бог създаде човека по Свой образ и подобие, за да може човекът да изразява Бога – Бит. 1:26.
 - 2. Да изразяваме Бога е по-възвишено от това да се боим от Него и да се отвръщаме от злото.
 - 3. Всичко, което Йов беше постигнал в своето съвършенство, правдивост и непорочност, беше пълна суета. Тези неща не осъществяваха Божията цел, нито задоволяваха Божието желание, и затова Бог изпитваше любяща загриженост спрямо Йов – Йов 1:6-8; 2:1-3.
- Г. Само Бог знаеше от какво се нуждаеше Йов – той нямаше Бога в себе си. Затова Бог искаше Йов да Го придобие, за да може да Го изразява с цел осъществяването на Неговото намерение – 42:5-6.

II. Намерението на Бога беше Йов да се превърне в Богочовек, който да изразява Бога в Неговите качества – 22:24-25; 38:1-3:

- А. Бог въведе Йов в една напълно различна сфера – сферата на Бога, – за да може Йов да придобие Бога, а не собствените си постижения в своето съвършенство, праведност и непорочност – 42:5-6.
- Б. Намерението на Бога беше да превърне Йов в Божи човек, изпълнен с Христос – възплъщението на Бога, – за да бъде Божията пълнота за изразяване на Бога в Христос – 1 Тим. 6:11; 2 Тим. 3:17.
- В. Бог погълна и ограби Йов с цел да го разруши, за да може да получи възможността да го изгради отново със Себе Си, така че Йов да се превърне в Богочовек, напълно като Бога по живот и по природа, но не и в Неговото Божество, за да може да изразява Бога – Еф. 3:16-21.
- Г. Бог не иска ние, вярващите в Христос, да бъдем добри хора. Той иска ние да бъдем Богочовечеци – Йн. 1:12-13; Римл. 8:16:
 - 1. Бог ни създаде по Свой образ, за да можем да Го изразяваме, и ни даде Своята власт, за да можем да Го представяме – Бит. 1:26-28.
 - 2. Ако сме просто добри хора, ние не можем нито да изразяваме Бога, нито да Го представяме.
 - 3. Не добрите хора, а Богочовечите са тези, които изразяват Бога и Го представят – 2 Кор. 3:18.

4. Богочовеците, изразяващи Бога, са Божии представители и притежават Божията власт над всичко – Бит. 1:27-28.

III. Въплъщението на Христос, Който е въплъщение и изражение на Триединния Бог, – произведе Богочовека – Лк. 1:31-32а; Йн. 1:1, 14, 18, 51:

- A. Евангелието от Лука е едно откровение за Богочовека, който живя човешки живот, изпълнен с божествения живот като свое съдържание – 1:35; 2:7-16, 34-35, 40, 49, 52.
- B. В Христос Бог и човекът се превърнаха в една същност – Богочовек – 1:35; Йн. 1:14; Мт. 1:18, 20-23:
 1. Тъй като Господ Исус бе заченат от божествената същност и се роди в човешката същност, Той се роди като Богочовек. Следователно, що се касае до факта, че Той е Богочовек, Той притежава две същности – божествена и човешка – 18-ти стих.
 2. Зачатието от Святия Дух в човешката девица беше едно сливане на божествената природа с човешката природа, което произведе Богочовека, Този, Който едновременно е и съвършеният Бог, и съвършеният човек – Лк. 1:35.
 3. Бидейки съвършеният човек и съвършеният и цялостен Бог, Богочовекът притежава човешката природа с нейните добродетели, за да съдържа Бога и да Го изразява с божествените качества.
- B. Бидейки Богочовекът, Господ Исус живя на тази земя не чрез Своя човешки живот, а чрез божествения живот – Йн. 5:18-19, 30; 6:57а:
 1. Когато Господ Исус беше на земята, макар че Той беше човек, Той живееше чрез Бога – стих 57а; 5:19, 30; 6:38; 8:28; 7:16-18:
 - a. Господ Исус живееше Бога и Го изразяваше във всичко. Всичко, което Той вършеше, се извършваше от Бога в Него и чрез Него – 14:10.
 - б. Господ Исус живя като Богочовек чрез Божия живот, а не чрез човешкия живот – 6:57а.
 - в. Неговото човешко живеене не се осъществяваше чрез човешкия живот, а чрез божествения живот – 1:4; 11:25; 14:6.
 2. Тъй като Господ Исус винаги живееше в отричане на собствения Си човешки живот – постоянно поставяйки Себе Си под кръста – Неговото човешко живеене не изразяваше човешка природа, а изразяваше божествеността, в която божествените качества се превръщат в човешки добродетели – Мт. 16:21, 24.
 3. През всички си дни на тази земя, Той се отричаше от Себе Си и носеше кръста, за да живее Бога и да Го изразява в Неговите божествени качества, които се превръщаха в човешки добродетели. Такъв беше животът на първия Богочовек като един прототип – Лк. 1:31-32а; 7:11-16; 10:25-37; 13:10-16; Римл. 8:3, 29.

IV. Първоначално в Библията се говори за Богочовека. Чрез възкресението Си този Богочовек възпроизведе Себе Си като многото Богочоведи – Римл. 1:3-4; 8:29; Евр. 2:10:

- A. Господ Исус, първият Богочовек, е прототипът за произвеждането на многото Богочоведи, Неговото възпроизводство – 1 Петр. 2:21.
- B. Бог стана човек, за да възпроизведе Себе Си в масово производство и по този начин да произведе един нов вид. Този нов вид е Богочовешкият вид – Римл. 8:3, 29; Евр. 2:10.
- B. Господ Исус, Богочовекът, беше едно житно зърно, което падна в земята, за да произведе много зърна като Свое възпроизводство – Йн. 12:24:
 1. Първото зърно – първият Богочовек – беше прототипът, а многото зърна – многото Богочоведи, – произведени от това зърно чрез смърт и възкресение, представляват възпроизводството на първия Богочовек.
 2. Многото зърна, като многото Богочоведи, са възпроизводството на Бога. Това възпроизводство радва Бога, защото то изглежда като Него, говори като Него и живее като Него – 1 Йн. 2:6; 3:2; 4:17б.

- Г. Първата стъпка във възпроизводството на Богочовека се състои в това, че трябва да се новородим от пневматичния Христос в духа си с Неговия божествен живот и природа – Йн. 3:3, 6.
- Д. За възпроизводството на Богочовека ние се нуждаем да се преобразяваме чрез пневматичния Христос в душата си с Неговите божествени качества, които трябва да възвишат, укрепят, обогатят и изпълнят нашите човешки добродетели за Негово изражение в нашата човешка природа – 2 Кор. 3:17-18; Римл. 12:2.
- Е. Трябва да видим, че сме Богочовечеци, родени от Бога, притежаващи Божия живот и природа и принадлежащи на Божия вид – Йн. 1:12-13:
1. Като деца на Бога, родени от Него с божествения живот, ние сме Богочовечеци, божествени личности. Ние сме като Този, от Когото сме се родили – 1 Йн. 3:1; 5:1.
 2. Тъй като сме родени от Бога, ние можем да кажем, че сме Бог по живот и по природа, но не и в Божеството – Йн. 1:12-13; Римл. 8:16; 2 Петр. 1:4.
 3. Мисълта за това, че сме Богочовечеци, това да знаем и да осъзнаваме кои сме, коренно ни променя в нашите всекидневни преживявания – 1 Йн. 2:20; 3:1-2; 5:13, 20.
 4. Ние не сме просто християни или вярващи в Христос. Ние сме Богочовечеци, Богочовешки род, възпроизводство на Бога – Йн. 12:24; Римл. 8:16, 29; Евр. 2:10-11.
- V. Богочовешкото живеене на Христос Го превърна в прототип, така че Той да може да възпроизведе Себе Си в нас и отново да живее в нас, Богочовечеците – Йн. 14:19; Гал. 2:20:**
- А. Бидейки възпроизводство на Богочовека, ние трябва да живеем Богочовешки живот – Фил. 1:19-21а; 3:10.
- Б. Човешкият живот на Христос беше живеенето на човек, който живееше Бога, за да изразява Божиите качества в човешките добродетели. Неговите човешки добродетели бяха изпълнени, слети и напоени с божествените качества – Лк. 1:26-35; 7:11-17; 10:25-37; 19:1-10.
- В. Бидейки разширението, нарастването, възпроизводството и продължението на първия Богочовек, ние трябва да живеем същия вид живот, който живееше Той – 1 Йн. 2:6:
1. Богочовешкото живеене на Господа установи един модел, един образец за нашето Богочовешко живеене – да бъдем разпънати, за да живеем, така че Бог да може да се изразява в човешката природа – Гал. 2:20.
 2. Трябва да се отричаме от себе си, да ставаме съобразни с Христовата смърт и да Го възвеличаваме чрез изобилното снабдяване на Неговия Дух – Мт. 16:24; Фил. 3:10; 1:19-21а.
 3. Трябва да отхвърляме самоусъвършенстването и да осъждаме изграждането на природния човек. Трябва да осъзнаем, че християнските добродетели са съществено свързани с божествения живот, с божествената природа и със Самия Бог – Гал. 5:22-23.
 4. Този, Който живееше Богочовешкия живот, сега е Духът, живеещ в нас и чрез нас. Трябва да позволяваме единствено и само на Него да ни изпълва и заема – не бива да позволяваме на нищо друго да ни изпълва – 2 Кор. 3:17; 13:5; Еф. 3:16-19.
- Г. Христос във Филипяни 1:21а е Богочовекът във Филипяни 2:5-8. Следователно да живеем Христос, означава да живеем Богочовека чрез изобилното снабдяване на Духа на Исус Христос – 1:19.
- Д. Когато отваряме себе си за Господа, когато Го обичаме и желаем да бъдем свързани с Него в едно, Той ни изпълва и ни завладява и ние изявяваме славата на божествеността и добродетелите на човешката природа – 1 Кор. 2:9; 6:17; Фил. 4:4-9.